

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de erroribus Pelagianorum, de gratia, de iustificatione & merito,
de virtutibus theologicis & quatuor cardinalibus, ac de ineffabili mysterio
incarnationis

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniae Agrippinae, 1671

Index Tomi Quarti Continentis Tractatus De Hæresi Pelagiana &
Semipelagiana, de gratia, de iustificatione & merito, de virtutibus
Theologicis, de quatuor virtutibus cardinalibus & de ineffabili ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77177)

INDEX TOMI QVARTI

CONTINENTIS TRACTATVS DE HÆRESI

Pelagiana & Semipelagiana, de gratia, de iustificatione & merito, de virtutibus Theologicis, de quatuor virtutibus cardinalibus & de ineffabili mysterio Incarnationis.

Tract. VII.

E hæresi Pelagiana & Semipelagiana, præambulus ad tractatum de gratia,

Pag. 1.

ibid.

Præfatio,

Diff. I. De hæresi Pelagiana,

3

Art. I. Origo Pelagianæ hæresis describitur,

ibid.

Art. II. Varii status Pelagianæ hæresis recensentur,

4

Art. I. H. An & quam gratiam interiorem Pelagius admiserit?

6

Art. IV. An Pelagiani veram Christi gratiam quæ facit velle & operari, tandem aliquando admiserint?

10

Art. V. Qui fuerint Pelagianorum errores circa liberum arbitrium?

12

Diff. II. De Hæresi Semipelagiana,

13

Art. I. Origo Semipelagianæ hæresis describitur,

ibid.

Art. II. Præcipua Semipelagianorum dogmata recensentur,

15

§. I. Quid de prædestinatione Semipelagiani docuerint?

ibid.

§. II. Quid de viribus liberi arbitrii, initio fidei, & postrema in fide & sanctitate perseverantia, Semipelagiani senserint?

16

Art. III. An Semipelagiani initium fidei & bonæ voluntatis in nuda natura posuerint; vel gratiam aliquam inter-

nam, sed non idoneam, ei adjuxerint?
17.

Art. IV. Quam vim mereri di tribuerint Semipelagiani initio fidei & bonæ voluntatis? an de congruo tantum, an de condigno?
20

Art. V. Qui fuerint Semipelagianæ hæresis Auctores, vel Sectatores præcipui?
21

§. I. De Vitali Carthaginensi,

ibid.

§. II. De Cassiano,

ibid.

§. III. De Faustio Regiensi,

22

§. IV. De Gennadio,

ibid.

§. V. De Severo Sulpicio,

23

§. VI. De Joanne Chrysostomo,

ibid.

§. VII. De Vincentio Lyriensi,

ibid.

Art. VI. Canones secundi Concilii Arausiacani contra Semipelagianos,

ibid.

Canon I. De gratia & libero arbitrio,

24

Canon II. Quod prævaricatio Adæ omnes infecerit,

ibid.

Canon III. De gratia Dei,

ibid.

Canon IV. De purgatione peccati,

ibid.

Canon V. Quod ad fidem & regenerationem baptismatis per gratiam donum perveniamus,

ibid.

Canon VI. Quod gratia Dei sumus id quod sumus,

ibid.

Canon VII. Quod non sumus idonei cogitare aliqui nobis, quasi ex nobis,
ibid.

Canon VIII. Nemo per semetipsum salutis æternæ mysterium potest con-

INDEX DISPUTATIONVM

quirere,	ibid.	§. III. Jansenii doctrina refellitur, & omnia infidelium opera non esse peccata demonstratur,	43
Canon IX. De adiutorio Dei,	25	§. IV. Præcipue Jansenii objectiones solvuntur,	46
Canon X. De eodem,	ibid.	§. V. Gregorii & Vazquezii sententia rejicitur,	47
Canon XI. De obligatione totorum, ib.		§. VI. Convelluntur præcipua fundamenta Vazquezii,	50
Canon XII. Quales nos diligit Deus, ib.		§. VII. Corollarium notatu dignum,	54
Canon XIII. De reparatione liberi arbitrii,	ibid.	Art. IV. Vtrum homo lapsus, vel in peccatis naturalibus conditus, ad diligendum Deum ut authorem naturæ, dilectione efficaci, indigeat speciali auxilio, & qualiter?	55
Canon XIV. De misericordia Dei, ibid.		§. I. Quibusdam præmissis referuntur sententia,	ibid.
Canon XV. De mutatione prævaricationis Adæ,	ibid.	§. II. Difficultas quoad utramque partem resolvitur,	ibid.
Canon XVI. Quod nemo glorietur de substantia sua,	ibid.	§. III. Præcipue objectiones solvuntur,	59
Canon XVII. De fortitudine Christiana, ibid.		§. IV. Solvuntur alia argumenta ex statu naturæ puræ desumpta,	60
Canon XVIII. De mercede boni operis, ibid.		§. V. Tria corollaria præcedentis doctrinæ,	62
Canon XIX. Neminem nisi miserante Deo salvari,	ibid.	Art. V. Vtrum homo lapsus indigeat specialigratiâ, & quali, ad observanda omnia præcepta naturalia collectivè, quantum ad substantiam operis? ibid.	
Canon XX. Nihil boni hominem posse sine Deo,	ibid.	§. I. Præmittuntur quæ ferè apud omnes sunt certa, & referuntur sententiæ,	ibid.
Canon XXI. De natura & gratia, ibid.		§. II. Sententia scoti rejicitur,	63
Canon XXII. De his quæ hominum propria sunt,	ibid.	§. III. Solvuntur objectiones,	64
Canon XXIII. De voluntate Dei & hominis,	ibid.	§. IIII. Sententia Vazquezii refellitur, & quæ gratia ad totam legem naturæ observandam necessaria sit, declaratur,	66
Canon XXIV. De palmitibus virginis,	26	§. IV. Præcipue objectiones solvuntur,	ibid.
Canon XXV. De dilectione qua diligimus Deum,	ibid.	§. V. Corollaria notatu digna,	67
TRACTATUS OCTAVVS.		Art. VI. Vtrum homo lapsus sine gratia possit diu non peccare mortaliter contra præcepta naturalia? ibid.	
De gratia,	27	§. I. Triplici conclusione vera sententia statuitur,	68
Præfatio,	ibid.	§. II. Solvuntur objectiones,	69
Disp. I. De necessitate gratiæ,	28	§. III. Corollarium notatu dignum,	71
Art. I. An homo in statu naturæ lapsæ possit sine gratia, seu speciali auxilio, omnes veritates naturales, tam speculativas, quam practicas cognoscere? ibid.		Art. VII. Vtrum ad nunquam peccandum venialiter requiratur speciale privilegium, & cui ferè concessum? 72	
§. II. Prima opinio rejicitur,	29	§. I. Prima pars quæ sita resolvitur, ibid.	
§. III. Solvuntur objectiones,	31	§. II. Difficile argumentum resolvitur,	74
§. IV. Refelluntur alia sententiæ, & vera statuitur,	33	§. III. Alia difficultas expeditur,	75
§. V. Præcipua adversariorum argumenta solvuntur,	34	Art. VIII. Vtrum ad finaliter perseverandum requiratur speciale donum, & gratia & auxiliis eam concomitantibus distinctum, & in quo formaliter consistat? 76	
§. VI. Diluuntur objectiones quæ contra tertiam assertionem hæc solent,	35	§. I. Quibusdam præmissis referuntur sententia,	ibid.
§. VII. Corollaria notatu digna,	36	§. II. Solvuntur objectiones,	77
Art. II. An, & quæ gratia, ad cognoscendas veritates supernaturales, seu ad assentiendum mysteriis fidei, necessaria sit?	38	§. III. Corollarium notatu dignum,	78
§. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur,	ibid.	Art. VIII. Vtrum ad nunquam peccandum venialiter requiratur speciale privilegium, & cui ferè concessum? 79	
§. II. Præcipue objectiones solvuntur,	39	§. I. Prima pars quæ sita resolvitur, ibid.	
§. III. Corollarium notatu dignum,	40	§. II. Difficile argumentum resolvitur,	74
Art. III. An homo in statu naturæ lapsæ, possit sine gratia aliquod bonum morale naturalis ordinis velle, & facere? 41		§. III. Alia difficultas expeditur,	75
§. I. Error Michaëlis Baji proscribitur, ib.		Art. VIII. Vtrum ad finaliter perseverandum requiratur speciale donum, & gratia & auxiliis eam concomitantibus distinctum, & in quo formaliter consistat? 76	
§. II. Solvuntur objectiones,	42	§. I. Quibusdam præmissis referuntur sententia,	ibid.

sententia,	<i>ibid.</i>
§. II. Semipelagianorum error proscritur,	77
§. III. Duuallii sententia rejicitur,	78
§. IV. Præcipue objectiones solvuntur,	79
§. V. Janfenii sententia confutatur,	80
§. VI. Solvuntur objectiones,	81
§. VII. Alia difficultas resolvitur, & in quo formaliter consistat perseverantia donum, breviter explicatur,	82
Disp. II. De essentia gratiæ,	84
Art. I. Vtrum gratia sit aliquid intrinsicum in animâ?	<i>ibid.</i>
Art. II. Vtrum gratia sanctificans sit qualitas, & cuius speciei?	86
Art. III. An gratia habitualis sit formativa supernaturalis?	87
Art. IV. Vtrum gratia sanctificans sit participatio physica & formalis divinæ naturæ, etiam formaliter & reduplicative ut infinita est?	89
§. I. Vera sententia quatuor conclusionibus sequentibus declaratur & statuitur,	90
§. II. Præcipue objectiones solvuntur,	92
§. III. Corollaria notatu dignissima,	96
Art. V. An gratia sanctificans præstet formaliter esse filium Dei adoptivum, eaque solatalem effectum præstare possit?	99
§. I. Quibusdam præmissis referuntur sententia,	<i>ibid.</i>
§. II. Vera sententia sequentibus conclusionibus declaratur & statuitur,	100
§. III. Solvuntur objectiones,	102
§. IV. Corollaria notatu digna,	105
Art. VI. Vtrum gratia habitualis realiter distinguatur à charitate?	106
§. I. Conclusio affirmativa statuitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	108
§. III. Corollarium præcedentis doctrinæ,	109
Disp. III. De divisione gratiæ,	110
Art. I. Vtrum gratia creata interha convenienter dividatur in gratiam gratum facientem, & gratis datam, & an præter gratias gratis datas, ab Apostolo recensitas, aliæ assignari possint?	<i>ibid.</i>
§. I. Quibusdam præmissis, utraque difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Corollarium præcedentis doctrinæ,	113
Art. II. De divisione gratiæ in operantem & cooperantem,	<i>ibid.</i>
Art. III. Tres aliæ divisiones gratiæ breviter exponuntur,	115
Disp. IV. De causa gratiæ,	117
Art. I. Vtrum solus Deus possit esse causa	

ca principalis gratiæ habitualis?	<i>ibid.</i>
§. I. Vera sententia statuitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	119
Art. II. Vtrum gratia creetur, aut concreeetur, vel de potentia obedienciali animæ educatur?	120
§. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	121
Art. III. Vtrum ad gratiam sanctificantem requiratur aliqua dispositio, illa que sit physica & ex natura rei, vel duntaxat moralis, & ex divina institutione?	123
§. I. Quibusdam præmissis utraque difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	125
Disp. V. De certitudine gratiæ,	126
Art. I. An sine peculiari revelatione homo possit esse certus certitudine fidei, vel Theologiæ, se esse in gratia,	<i>ibid.</i>
§. I. Præmittitur quod apud omnes est certum & duplici conclusione proposita difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	127
Art. II. An homo possit habere certitudinem saltem moralem, suæ gratiæ & justificationis omnino infallibilem, seu quæ omnem formidinem & dubietatem excludat?	128
§. I. Duplici conclusione difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	129
TRACTATUS NONVS.	
De justificatione impij, & merito justi, ad quæstiones 113. & 114. Divi Th. 131	
Præfatio,	<i>ibid.</i>
Disp. I. De justificatione,	133
Art. I. Vtrum in justificatione impij verè remittantur & tollantur peccata, vel duntaxat iustitiâ Christi tegantur?	<i>ib.</i>
§. I. Referuntur tres hæreticorum errores, & primus refellitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Hæreticorum objectiones solvuntur,	134
Art. II. An justificatio fiat per introductionem formæ inhærentis, vel per solam iustitiam Dei aut Christi nobis imputatam?	<i>ibid.</i>
§. I. Catholica veritas auctoritate & ratione stabilitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	135
§. III. Corollarium notatu dignum,	136
Art. III. An sola gratia habitualis sit causa formalis justificationis?	138
§. I. Conclusio negativa statuitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	139
Art. IV. An de potentia extraordinaria possit quis justificari per externum Dei favorem, vel per solos actus contritionis & charitatis, etiam si gratia	justi-

INDEX DISPUTATIONVM.

justificans et non infundatur?	140	§. III. Diluuntur argumenta aduersæ sen-	178
§. I. Quibusdam præmissis referuntur	<i>ibid.</i>	sententiæ,	<i>ibid.</i>
sententiæ,	<i>ibid.</i>	§. IV. Refellitur secunda sententiæ, &	175
§. II. Rejiciuntur duæ primæ sententiæ,	<i>ibid.</i>	tertia statuitur, & explicatur,	175
<i>ibid.</i>		§. V. Solvuntur objectiones,	176
§. III. Præcipuæ objectiones solvuntur,	143	Art. IV. Vtrum retributio meritorum in	
§. IV. Confutatur aliæ sententiæ, & ve-	144	Deo sit actus propriæ & strictæ iusti-	
ra statuitur,	144	tiæ, & quænam illa sit, commutativa,	
§. V. Solvuntur objectiones,	146	vel distributiva?	178
Art. V. Vtrum de potentia Dei absolu-		§. I. Rejicitur prima sententiæ,	<i>ibid.</i>
ta, gratia habitualis, & peccatum		§. II. Eadem veritas aliâ ratione suaderur,	179
mortale, possint esse simul in eodem			
subjecto?	148	§. III. Secunda opinio refellitur, & vera	
§. I. Referuntur sententiæ, & vera eligi-	<i>ibid.</i>	statuitur,	180
tur,	<i>ibid.</i>	§. IV. Solvuntur objectiones,	182
§. II. Solvuntur objectiones,	150	§. V. Diluuntur aliæ objectiones, quæ	
Art. VI. An & quæ fides requiratur ad ju-		contra secundam conclusionem fieri	
stificationem adulti, & utrum illa sola		solent,	183
adeam sufficiat?	153	Art. V. Vtrum verè & propriè mereri	
§. I. Duplici conclusionè veritas catholi-	<i>ibid.</i>	possimus de condigno vitam æter-	
ca stabilitur,	<i>ibid.</i>	nam?	184
§. II. Exponuntur quædam scripturæ lo-		Art. VI. Vtrum actus elicitus à virtutibus	
ca quæ obijciuntur ab Hæreticis,	155	acquisitis, vel infusis, sint meritorii de	
Art. VII. Vtrum ad justificationem adulti		condigno vitæ æternæ, sine imperio,	
requirantur actus formales & expres-		seu relatione actuali, vel saltem vir-	
sive spei, poenitentiae, & dilectionis,		tuali charitatis?	186
vel sufficiant impliciti & virtuales?	<i>ibid.</i>	§. I. Quibusdam præmissis referuntur	
<i>ibid.</i>		sententiæ,	<i>ibid.</i>
Art. VIII. Vtrum actus contritionis &		§. II. Vazquezii sententiæ rejicitur,	187
charitatis, qui ad gratiam habituellem		§. III. Solvuntur objectiones,	188
ultimò disponunt, ab ea effectus ve-		§. IV. Opinio Suarez refellitur, & D. Tho-	
procedant, vel ab auxilio actuali per mo-		mas sententiæ stabilitur,	190
dum transeuntis communicato?	158	§. V. Corollaria præcedentis doctrinæ,	
§. I. Conclusio affirmativa statuitur,	<i>ibid.</i>	192	
§. II. Solvuntur objectiones,	162	§. VI. Diluuntur fundamenta aduersæ	
§. III. Corollaria præcedentis doctrinæ,	165	sententiæ,	193
Disp. II. De merito iusti,	167	Art. VII. An homo possit sibi vel aliis de	
Art. I. An homo possit aliquid verè &		condigno, vel saltem de congruo me-	
propriè, seu de condigno, à Deo pro-		mereri primam gratiam justificantem,	
mereri?	<i>ibid.</i>	vel augmentum ejus, aut primam glo-	
Art. II. Quæ conditiones ad meritum		riam, primæ gratiæ habituali corre-	
requirantur?	169	spondentem?	195
§. I. Exponuntur tres conditiones ex par-		Art. VIII. An iustus possit sibi vel alteri	
te actus meritorii requiritæ,	<i>ibid.</i>	mereri de condigno, vel saltem de	
§. II. Solvuntur objectiones,	<i>ibid.</i>	congruo, reparationem post lapsum?	198
§. III. Duæ conditiones ex parte perso-		Art. IX. An iustus possit sibi mereri de	
næ merentis necessariæ explicantur,	171	condigno, vel saltem de congruo, do-	
§. IV. Corollarium notandum,	172	num perseverantiæ?	199
Art. III. An ad meritum de condigno		Art. X. Vtrum temporalia bona cadant	
apud Deum requiratur ex parte ipsius		sub merito?	202
Dei ordinatio operis ad præmium, &		TRACTATUS DECIMVS.	
an illa debeat esse extrinseca, vel suf-		De virtutibus Theologicis,	203
ficiat intrinseca, in voluntate confe-		Præfatio,	<i>ibid.</i>
rendi gratiam ut principium meriti in-		Disp. I. De objecto fidei,	204
clusa?	173	Art. I. Quodnam sit objectum fidei?	<i>ibid.</i>
§. I. Quibusdam præmissis referuntur	<i>ibid.</i>	§. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt	
sententiæ,	<i>ibid.</i>	certa,	<i>ibid.</i>
§. II. Prima sententiæ rejicitur,	174	§. II. Resolvitur difficultas proposita,	205
		§. III. Præcipuæ objectiones solvun-	

- 207
§. IV. Objectiones contra secundam conclusionem, 208
Art. II. Ad quid ultima fidei nostræ resolutione, tam quoad propositionem & revelationem credendorum, quam quoad assensum quem fideles eis præbent, referenda sit? 209
§. I. Resolvitur prima difficultas, & error Lutheranorum & Calvinistarum pro-
scribitur, *ibid.*
§. II. Alia difficultas expeditur, & sententia Cardinalis Delugo refellitur, 211
§. III. Solvuntur objectiones, 212
Art. III. An revelationes privatæ ad ob-
jectum fidei pertineant? 213
Art. IV. Vtrum obiectum fidei sit neces-
sario verum, ita ut fidei falsum subesse
non possit? 215
§. I. Prima difficultas resolvitur, & Deum
nec per se, nec per alium mentiri pos-
se, subindeque nec ex Deo dicente,
fidei falsum subesse, demonstratur, *ibid.*
§. II. Corollarium notatu dignum, 216
§. III. Præcipuæ objectiones solvuntur, 217
§. IV. solvitur argumentum ex ratione
petitum, 218
§. V. Alia difficultas resolvitur, & perac-
cidens, sive ex parte credentis, non
posse fidei subesse falsum, demonstra-
tur, 219
§. VI. Solvuntur objectiones, *ibid.*
Art. V. Vtrum obscuritas pertineat ad
rationem formalem fidei divinæ? 221
Art. VI. Vtrum in eodem intellectu de
eadem veritate simul esse possint fides
& scientia evidens, seu clara Dei vi-
sio, tam secundum actus, quam se-
cundum habitus, vel saltem quantum
ad habitum unius, & actum alterius? 223
§. I. Rejiciuntur duæ primæ sententiæ,
ibid.
§. II. Solvitur difficile argumentum de
Philosopho Ethnico, qui habet eviden-
tem demonstrationem de existentia
Dei, & sit Christianus, 224
§. III. Solvuntur aliæ objectiones, contra
secundam partem conclusionis fieri so-
lita, 226
§. IV. Alia difficultas resolvitur, & ter-
tia sententia ut probabilior eligitur, 227
§. V. Solvuntur objectiones, 229
Art. VII. Vtrum saltem evidentiā in at-
testante, cum fide compossibilis sit?

- 230
§. I. Quibusdam præmissis conclusio affir-
matur, 231
§. II. Solvuntur objectiones, 232
Art. VIII. An objecta seu mysteria fidei
Christianæ sint evidenter credibilia?
234
§. I. Conclusio affirmativa statuitur,
ibid.
§. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
Digressio utilis & jucunda, 236
De præcipuis credibilitatis nostræ fidei
argumentis, *ibid.*
§. I. Antiquitas fidei nostræ, primum
credibilitatis ejus argumentum, *ibi-
dem.*
§. II. Veritas, sanctitas, & vis ac efficacia
fidei nostræ, secundum credibilitatis
ejus argumentum, 237
§. III. Modus admirabilis, quo in mundum
fides Christiana inducta & propagata
est, tertium credibilitatis ejus argu-
mentum, 238
§. IV. Firmitas & incrementum fidei no-
stræ, in mediis persecutionibus, quar-
tum credibilitatis ejus argumentum,
239
§. V. Infelix exitus eorum qui fidem no-
stram oppugnaverunt, quintum credibi-
litis ejus argumentum, 240
§. VI. Prophetarum vaticinia, sextum
credibilitatis nostræ fidei argumen-
tum, 241
§. VII. Prophetiæ sybillarum, septimum
credibilitatis nostræ fidei argumen-
tum, *ibid.*
§. VIII. Testimonia Oraculorum, octavum
credibilitatis nostræ fidei argumen-
tum, 242
§. IX. Testimonia Gentilium, Judæorum,
& Mahumetanorum, nonum cre-
dibilitatis nostræ fidei argumentum,
243
§. X. Miracula à Christo, ejusque Disci-
pulis, & aliis sanctis viris edita, deci-
mum credibilitatis nostræ fidei argu-
mentum, 244
§. XI. Innumerabilium Martyrum testi-
monium, undecimum credibilitatis
nostræ fidei argumentum, 245
§. XII. Concordia & consensio maxi-
ma Doctorum nostræ fidei, duodeci-
mum credibilitatis ejus argumentum,
246
Disp. II. De Scriptura & traditione,
147
Art. I. Vtrum Scriptura sacra sit infalli-
bilis regula fidei? *ibid.*
§. I. Quid sit Scriptura sacra? *ibid.*
§. II. De nominibus & elogiis quibus
Scriptura

INDEX DISPUTATIONVM

Scriptura sacra communiter insignitur, 248	§. III. Solvuntur objectiones Hæreticorum contra Petri primatum, 277
§. III. De divisione Scripturæ, 249	§. IV. Alia difficultas resolvitur, & Paulum parem cum Petro auctoritatem & potestatem in Ecclesiam non habuisse, breviter demonstratur, 279
§. IV. De variis Scripturæ editionibus, 250	§. V. Solvuntur objectiones, 280
§. V. De editione vulgata, ejusque in Ecclesia auctoritate, 251	Art. III. Vtrum in primatu totius Ecclesiæ sit aliquis legitimus Petri successor, illeque sit solus Romanus Episcopus, & quo jure primatus universalis Ecclesiæ cum Episcopatu Romano conjunctus sit? 282
§. VI. Explicantur quædam antilogiæ seu contradictiones apparentes, quæ in variis Scripturæ locis reperiuntur, 252	§. I. Tribus conclusionibus triplex hæc difficultas resolvitur, 286
Art. II. An præter Scripturam sine aliqua traditione non scripta, quæ sint regula fidei? 354	§. II. Solvuntur objectiones, 286
§. I. Conclusio affirmativa statuitur, 354	Art. IV. An facta legitima electione Summi Pontificis, immediate & per se primo sit de fide, hanc personam in particulari, v. g. Clementem IX. esse verè Pontificem? 287
§. II. Hæreticorum objectiones solvuntur, 257	§. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, 287
Disp. III. De Ecclesia, 259	§. II. Vera sententia duplici conclusione statuitur, 288
Art. I. Vtrum Ecclesia universalis sit infallibilis in credendo, & certâ regula fidei? 259	§. III. solvuntur objectiones, 289
§. I. Quibusdam præmissis, conclusio affirmativa statuitur, 259	Art. V. Sacra successionis Romanorum Pontificum series, 291
§. II. Duplici conclusione Lutherianorum & Calvinistarum error refellitur, 260	Primum sæculum, 291
§. III. solvuntur objectiones, 261	II. Sæculum, 291
Art. II. Quæ sint notæ veræ Ecclesiæ, & an illæ soli Romanæ Ecclesiæ competant? 263	III. Sæculum, 291
§. I. Prima nota veræ Ecclesiæ, unitas, 263	IV. Sæculum, 292
§. II. Secunda nota veræ Ecclesiæ, sanctitas, 269	V. Sæculum, 292
§. III. Tertia nota veræ Ecclesiæ, quod sit Catholica, 265	VI. Sæculum, 292
§. IV. Quarta nota veræ Ecclesiæ, quod sit Apostolica, 265	VII. Sæculum, 292
Disp. IV. De Summo Pontifice, 267	VIII. Sæculum, 292
Art. I. Vtrum in Ecclesia Dei, sit regula viva & loquens, quæ res fidei cum infallibili auctoritate proponat, eaque sit Romanus Pontifex & legitimus Petri successor? 267	IX. Sæculum, 292
§. I. Hæreticorum error refellitur, 268	X. Sæculum, 293
§. II. Solvuntur Hæreticorum objectiones, 270	XI. Sæculum, 293
§. III. Alia obiectio solvitur, 272	XII. Sæculum, 293
Art. II. An soli Petro primatus, seu supremum totius Ecclesiæ regimen concessum fuerit, ubindeque Paulus æqualem potestatem cum illo non habuerit? 274	XIII. Sæculum, 293
§. I. Prima conclusio statuitur, & duplici Scripturæ testimonio firmatur, 274	XIV. Sæculum, 294
§. II. Ratio fundamentalis nostræ conclusionis exponitur, 267	XV. Sæculum, 294
	XVI. Sæculum, 294
	XVII. Sæculum, 294
	Disp. V. De sacris Ecclesiæ Conciliis, 294
	Art. I. Vtrum Concilium generale, legitime congregatum, & celebratum, in determinando res fidei errare nequeat, subindeque sit regula infallibilis nostræ fidei? 294
	§. I. Quibusdam præmissis, Catholica veritas statuitur, 296
	§. II. Solvuntur objectiones, 296
	Art. II. Recensentur breviter omnia Concilia Generalia, in Ecclesia celebrata, 297
	Disp. VI. De actu fidei interno, 299
	Art. I. Vtrum ad actum internum fidei

dei requiratur pia motio voluntatis?
ibid.
Art. II. Vtrum ad piam motionem voluntatis, intellectum ad credendum determinantis, requiratur virtus vel habitus specialis, à fide distinctus?
 301.
Art. III. Vtrum actus internus fidei sit necessarius ad salutem, non solum necessitate præcepti, sed etiam necessitate mediæ?
 302
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. III. Solvuntur objectiones, 303
Art. IV. Vtrum ante adventum Christi necessaria fuerit ad salutem, necessitate mediæ, fides explicita Incarnationis, seu Redemptoris futuri?
 305
 §. I. Conclusio negativa statuitur, *ibid.*
 §. III. Solvuntur objectiones Patris Philippi, 306
Art. V. Vtrum post Christi adventum, & legis Evangelicæ promulgationem, fides explicita Incarnationis, & Trinitatis, sit necessaria ad salutem, necessitate mediæ?
 307
 §. I. Vera sententia statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 310
Disp. VII. De actu exteriori fidei,
Art. I. An exterior fidei confessio sit actus elicitus à fide, vel duntaxat imperatus?
 312
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
Art. II. An detur præceptum contradi fidem, & quandoam fideles peccent contra illud?
 313
Disp. VIII. De habitu fidei, ejusque subiecto, causis & effectibus,
 316
Art. I. Vtrum habitus fidei, etiam prout est informis, & à charitate separatus, sit vera virtus, & qualis?
ibid.
Art. II. In quibus subiectis remaneat habitus fidei, & in quibus destruat?
 320.
 §. I. Sequentibus conclusionibus difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Tria corollaria notatu digna, 322
 §. III. Præcipuæ objectiones solvuntur, *ibid.*
 §. IV. Alia argumenta solvuntur, 325
Art. III. Quæ sint causæ fidei, & præcipui ejus effectus?
ibid.
Disp. IX. De virtute spei,
 327
Art. I. An spes, etiam ut est informis, sit vera virtus Theologica, à fide & cha-

ritate realiter distincta?
ibid.
Art. II. Quodnam sit objectum formale quod, seu terminativum spei Theologicæ?
 328
 §. I. Vera sententia statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 330
 §. III. Alia argumenta solvuntur, 331
Art. III. Quodnam sit ratio formalis sub qua, seu objectum motivum spei Theologicæ?
 332
 §. I. Referuntur sententiæ, & vera eligitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 333
Art. IV. Vtrum in Beatis & comprehensoribus habitus spei Theologicæ remaneat?
 334
Art. V. Vtrum homo, cui facta esset revelatio suæ damnationis, adhuc posset & teneretur sperare beatitudinem?
 336.
 §. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 337
Disp. X. De virtute Charitatis,
 338
Art. I. Vtrum charitas verè & propriè sit amicitia hominis cum Deo?
ibid.
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 339
 §. III. Solvitur difficile argumentum, 340.
Art. II. Vtrum charitas sit aliquid creatum in animâ?
 341
Art. I. II. Quodnam sit objectum formale charitatis?
 343
 §. I. Præmittitur, quod apud omnes est certum, & relatæ sententiis, vera eligitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 345
Art. IV. Vtrum charitas sit virtus unius speciei atque?
 346
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 347
Art. V. Vtrum charitas sit cæteris virtutibus excellentior, tam in esse physico quàm morali?
 349
Art. VI. Vtrum charitas habitualis augeri possit in via, & quomodo ad ejus augmentum actus nostri concurrant?
 351.
Art. VII. An actus charitatis remissi, augmentum gratiæ, charitatis, & gloriæ mereantur?
 353
 §. I. Vera sententia sequentibus conclusionibus statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 355
Art. VIII. Quando detur augmentum gratiæ & charitatis, actibus remissis

INDEX DISPUTATIONVM.

debitum?	356
§. I. Tribus conclusionibus difficultas res-	
soluitur,	357
§. II. solvuntur objectiones,	359
TRACTATVS VNDECIMVS.	
De quatuor virtutibus Cardinalibus, &	
vitiis oppositis,	362
Præfatio,	ibid.
Disp. I. De prudentia & partibus ejus,	364
Art. I. Definitio prudentiæ explicatur,	ibid.
Art. II. Quæ sint partes integrales, sub-	
jectivæ, & potentiales prudentiæ?	365
Disp. II. De iustitia, & partibus ejus,	366
Art. I. Explicatur definitio iustitiæ,	ibid.
Art. II. Partes integrales, subiectivæ,	
& potentiales iustitiæ recensentur,	367
Disp. III. De religione, & actibus ejus,	368
Art. I. Explicatur definitio religionis,	ibid.
Art. II. De actibus internis religionis,	369
Art. III. De actibus externis religionis,	371
Disp. IV. De aliis virtutibus iustitiæ an-	
nexis,	374
Art. unicuq. Aliæ partes potentiales iusti-	
tiæ breviter explicantur,	ibid.
Disp. V. De fortitudine & virtutibus illi	
annexis,	376
Art. I. Definitio fortitudinis explicatur,	377
Art. II. Actus virtutis fortitudinis,	ibid.
Art. III. virtutes fortitudini annexæ,	378
Disp. VI. De temperantia, & partibus	
ejus,	ibid.
Art. I. Assignatur obiectum materiale &	
formale temperantiæ,	379
Art. II. Partes subiectivæ temperantiæ,	380
Art. III. Partes potentiales temperantiæ,	383
Art. IV. De variis modestiæ speciebus,	384
Disp. VII. De vitiis oppositis virtutibus	
Cardinalibus,	386
Art. I. De vitiis oppositis prudentiæ, &	
virtutibus ipsi annexis,	ibid.
Art. II. De vitiis oppositis iustitiæ strictè	
sumptæ,	387
Art. III. De vitiis oppositis religioni,	

quæ est prima pars potentialis iustitiæ,	ibid.
Art. IV. De vitiis oppositis aliis partibus	
potentialibus iustitiæ,	ibid.
Art. V. De vitiis oppositis fortitudini, &	
partibus illius,	388
Art. VI. De vitiis oppositis temperantiæ,	
& partibus ejus subiectivis, nimirum	
abstinentiæ, sobrietati, castitati, & pu-	
dicitæ,	389
Art. VII. De vitiis oppositis partibus	
potentialibus temperantiæ,	390
TERTIA PARS	
Clypi Theologiæ Thomisticæ.	
De Deo Incarnato, & Sacramentorum	
autore.	
TRACTATVS PRIMVS.	
De Incarnatione Verbi Divini,	393
Præfatio,	ibid.
Ordo hujus Partis,	394
Disputatio Proæmialis, contra Hæretico-	
rum & Judæorum errores,	395
Art. I. Declaratur breviter, quid Incar-	
nationis nomine significetur,	ibid.
Art. II. Varii Hæreticorum errores, circa	
Incarnationis mysterium, breviter re-	
feruntur ac refelluntur,	ibid.
Art. III. Judæorum error existimantium	
Messiam nondum venisse, testimoniis	
veteris testamenti confirmatur,	399
Disp. II. De possibilitate Incarnationis,	400
Art. I. Vtrum Incarnatio sit possibilis,	ibid.
§. I. Ratione probabilis possibilitas Incar-	
nationis suadetur,	ibid.
§. II. Alia difficilis obiectio solvitur,	401
§. III. Aliud argumentum difficile, ex	
immutabilitate dei desumptum, pro-	
ponitur, & variæ ejus solutiones refe-	
runtur, ac refelluntur,	402
§. IV. Sententia P. Margini rejicitur,	
& ostenditur Verbum divinum, per	
unionem cum humanitate, non solum	
non esse intrinsicè mutatum, sed nec	
etiam innovatum,	403
§. V. Patris Martinoni fundamenta sol-	
vuntur,	404
§. VI. Traditur vera solutio difficultatis	
propositæ,	405
Art. II. Vtrum possibilitas Incarnatio-	
nis, seu unionis subsistentiæ divinæ	
cum natura creata, naturali lumine,	
ab intellectu creato evidenter cogno-	
sci possit?	406
§. I. Quibusdam præmissis, difficul-	
tas duplici conclusione resolvitur,	ibid.

§. I.

ET ARTICVLORVM.

- §. II. Solvuntur objectiones, 407
Diff. III. De convenientia Incarnationis, 410
Art. I. An conveniens fuerit deum incarnari. *ibid.*
Art. II. Verum fuerit magis conveniens, Filium incarnari, quam Patrem, vel Spiritum Sanctum, & naturam humanam, potius quam angelicam, ab illo assumi? 416
Art. III. Vtrum Incarnatio convenienti tempore facta fuerit? 417
Diff. IV. De necessitate Incarnationis, 418.
Art. I. An homo purus sit impotens ad satisfaciendum de condigno pro suo vel alieno peccato mortali, atque adeo ad exhibendam deo condignam satisfactionem pro peccatis hominum, necessarium fuerit deum incarnari, seu alienam naturam assumere? *ibid.*
§. I. Duplici conclusione, proposita difficultas resolvitur, *ibid.*
§. II. Solvuntur objectiones, 421
§. III. Corollaria precedentis doctrinae, 422.
Art. II. An satisfactio Christi fuerit de se sufficiens, & superabundans pro omnium hominum peccatis? 423
§. I. Duplici conclusione difficultas resolvitur, *ibid.*
§. II. Solvuntur objectiones, 425
Art. III. An satisfactio Christi sit valoris simpliciter infiniti? 426
§. I. Conclusio affirmativa statuitur, 427.
§. II. Principales objectiones solvuntur, 428.
§. III. Solvuntur argumenta ab inconvenientibus, 430
Art. IV. An satisfactio Christi fuerit de rigore iustitiae? 431
§. I. Recensentur & explicantur conditiones ad rigorosam satisfactionem requisitae, & conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
§. II. solvitur primum argumentum, & ostenditur Christi satisfactionem fuisse ad alterum, 432
§. III. Explicatur secunda conditio, & satisfactioni Christi accommodatur, 434.
§. IV. Explicatur tertia conditio, & satisfactioni Christi applicatur, 435
§. V. Explicatur quarta conditio, & satisfactioni Christi accommodatur, 436.
§. VI. Alia obiectio solvitur, 437
Art. V. A qua virtute satisfactio Christi

Tom. IV.

- processerit? 438
§. I. Rejctis duabus primis sententiis, tertia ut probabilior eligitur, *ibid.*
§. II. Principales objectiones solvuntur, 439.
Diff. V. De motivo Incarnationis, 441
Art. I. An deus, ex vi decreti quod habuit, carnem sumpsisset, a dāmo non peccante? *ibid.*
§. I. Conclusio negativa statuitur, & ratione D. Thomae suaderetur, 442
§. II. Alia ratio fundamentalis nostrae conclusionis expeditur, 443
§. III. Modus dicendi Suarez & Martini non refellitur, 444
§. IV. Principales objectiones solvuntur, 445.
§. V. Principium adversae sententiae fundamentum convellitur, 447
§. VI. Verior ac probabilior solutio traditur, 448
Art. II. Vtrum solo existente peccato originali, & contra solis existentibus actualibus, futurus esset Incarnatio, ex vi praesentis decreti? 450
§. I. Quibusdam praemissis, difficultas duplici conclusione resolvitur, *ibid.*
§. II. Solvuntur objectiones, 451
Diff. VI. De quidditate Incarnationis, 452.
Art. I. Vtrum unio Verbi incarnati sit facta in natura, vel in persona? *ibid.*
§. I. Vtque error proferibitur, & veritas Catholica stabilitur, *ibid.*
§. II. Solvuntur objectiones, 453
§. III. Corollaria precedentis doctrinae, 454
Art. II. An persona Christi, Verē & propriē possit dici composita ex natura divina & humana, & ex humanitate & substantia Verbi? 455
§. I. Vera sententia duplici conclusione statuitur, *ibid.*
§. II. Principales objectiones solvuntur, 456.
Art. III. Vtrum inter verbum & humanitatem mediet quidam modus substantialis, per quem natura humana formaliter conjungatur personalitati Verbi? 457
§. I. Proponitur status difficultatis, & conclusio negativa statuitur, *ibid.*
§. II. Principales objectiones solvuntur, 460.
Art. IV. Vtrum assumptio humanae naturae ad personam Verbi Divini, sit una eademque realiter actio cum creatione animae, & productione humanitatis Christi? 462
Art. V. Quisnam sit terminus totalis, &

2 for-

INDEX DISPUTATIONVM

- formalitatis actionis unitivae Dei, seu assumptionis humanitatis ad verbum? 464.
- §. I. Statuitur vera sententia, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 465.
- Art. VI. Vtrum unio hypostatica in ratione unionis, sit omnium maximae 466.
- Diff. VII. De causa physica & morali Incarnationis, 467.
- Art. I. Vtrum aliqua creatura possit esse causa physica unionis hypostaticae, saltem instrumentali, & an reipsa B. Virgo fuerit causa instrumentalis illius? 468.
- Art. II. An Christus per opera, prioritate temporis vel natura praecedentia unionem hypostaticam, eam promeruerit, vel saltem mereri potuerit? 470.
- §. I. Duplici conclusione difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 472.
- Art. III. An Christus per opera subsequenta Incarnationem, eam mereri potuerit? 473.
- §. I. Conclusio negativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 475.
- §. III. Corollaria praecedentis doctrinae, 476.
- Art. IV. Vtrum SS. Patres meruerint, aut saltem mereri potuerint Incarnationem, ejusque circumstantias, de congruo? 478.
- §. I. Quibusdam praemissis referuntur sententiae, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 481.
- §. III. Corollarium praecedentis doctrinae, 482.
- Diff. VIII. De persona assumente, 484.
- Art. I. Vtrum persona verbi immediate & proxime terminaverit humanitatem assumptam, ratione substantiae absolutae & communis, vel ratione substantiae relativae & personalis? *ibid.*
- §. I. Quibusdam praemissis referuntur sententiae, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 486.
- Art. II. Vtrum verbum assumendo humanitatem, non solum ejus substantiam, sed etiam illius existentiam suppleverit? 488.
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Praecipuae objectiones solvuntur, 490.
- Art. III. An deus, ut communis tribus personis, ratione substantiae absolu-
- tae, possit alienam naturam assumere, 492.
- §. I. Quibusdam praemissis conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 493.
- Art. IV. Vtrum plures Personae divinae possint terminare immediate eandem numero humanitatem, & plures humanitates ab eadem persona assumere? 495.
- §. I. Quibusdam praemissis, utraque difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 496.
- Art. V. Vtrum in casu quo una persona divina plures humanitates assumeret, vel e contra plures personae unam assumerent humanitatem, essent tunc unus homo, vel plures? 497.
- §. I. Duplici conclusione utraque difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 499.
- Art. VI. An persona creata, de potentia Dei absoluta, possit terminare naturam alienam? 500.
- §. I. Conclusio negativa statuitur, & auctoritate D. Thomae, ac duplici ratione firmatur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 502.
- Diff. IX. De natura assumptibili & assumpta, 504.
- Art. I. Vtrum quaelibet natura substantialis completa, sit assumptibilis à divina Persona? *ibid.*
- §. I. Quibusdam praemissis difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Praecipuae objectiones solvuntur, 506.
- Art. II. An etiam substantia incompleta & partialis, sit assumptibilis à divina Persona? 508.
- §. I. Prima difficultas resolvitur, & materiam primam sine forma substantialem non posse assumi ad divinam substantiam probatur, *ibid.*
- §. II. Secunda & tertia difficultas, de anima rationali separata à corpore, & de forma corruptibili à materia separata, breviter resolvuntur, 509.
- §. III. Ultima difficultas resolvitur, 510.
- Art. III. An accidentia immediate à deo assumptibilia sint? 511.
- §. I. Statuitur prima conclusio, *ibid.*
- §. II. Alia conclusio stabilitur, 512.
- §. III. Praecipuae objectiones solvuntur, 513.
- Art. IV. Vtrum natura creata, subsistens in propria persona, & propria personalitate retenta, possit assumi ad

- ad substantiam divinam? 514
 §. I. Conclusio negativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 516.
 Art. V. An hæc propositio (*Deus assumpsit hominem*) in rigore & proprietate sermonis sit vera? *ibid.*
 Art. VI. Vtrum humanitas Christi, ut actu conjuncta verbo divino, ejusque personalitate terminata, appetitu innato, substantiam propriam & sibi connaturalem appetat? 518
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, & vera eligitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 519
 Art. II. An verbum divinum, ad suam substantiam, sanguinem, aliosque humores corporis Christi assumpserit? 520
 §. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Hæc sententiæ ut verior & probabilior eligitur, 521
 §. III. Solvuntur objectiones, 522
 §. IV. Aliud difficile argumentum solvitur, 523
 §. V. Corollarium præcedentis doctrinæ, 524.
 §. VI. Aliud corollarium notatu dignum, 525.
 Diss. X. De ordine assumptionis, 526
 Art. I. Vtrum prius fuerint assumptæ partes humanitatis, quàm tota humanitas, & anima Christi prius fuerit unita verbo, quàm corpus? *ibid.*
 §. I. Quibusdam præmissis, utraque difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 528
 Art. II. Vtrum gratia habitualis habuerit rationem medii, seu dispositionis physica, aut moralis, ad unionem hypostaticam? *ibid.*
 Diss. XI. De Gratia Christi substantiâ, 530
 Art. I. Vtrum humanitas Christi sanctificetur formaliter per aliquod donum substantiale à gratia habituali distinctum? *ibid.*
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 531
 Art. II. A quo sanctificetur formaliter humanitas Christi sanctitate substantiali; an à modo unionis, vel à verbi personalitate, vel à solâ Natura Divinâ? 533
 §. I. Rejiciuntur duæ primæ sententiæ, & tertia ut verior & probabilior eligitur, *ibid.*
 §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, *ibid.*

Tom. IV.

- tur, 534
 §. II. Solvuntur aliæ objectiones, contra secundam & tertiam conclusionem fieri solitæ, 535
 Diss. XII. De Gratia Christi habituali, 535
 Art. I. Vtrum in anima Christi fuerit gratia habitualis? *ibid.*
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, & ex scriptura ac sanctis Patribus, & triplici ratione Divi Thomæ suadetur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 538
 §. III. Corollarium notatu dignum, 539
 Art. II. Ad quid in Christo gratia habitualis necessaria fuerit? 541
 §. I. Tribus conclusionibus difficultas proposita resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 543
 Art. III. Vtrum omnes virtutes fuerint in Christo? 544
 §. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 547
 §. III. Corollarium præcedentis doctrinæ, *ibid.*
 Art. IV. Vtrum Christus virtutes morales per se acquisibiles, propriis actibus comparaverit, vel eas per infusionem acceperit? 548
 §. I. Sententiæ affirmans virtutes morales per se acquisibiles, Christo fuisse in primo instanti suæ conceptionis infusas, ut verior & probabilior eligitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 550
 Art. V. Vtrum in Christo fuerint dona Spiritus Sancti, & gratia gratis data? 551
 Diss. XIII. De perfectione gratiæ Christi, 554
 Art. I. Vtrum gratia Christi habitualis infinita sit? *ibid.*
 §. I. Difficultas proposita triplici conclusionem resolvitur, 555
 §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 555
 §. III. Corollarium notatu dignum, 558
 Art. II. Vtrum in Christo sit gratia plenitudo, subindeque gratia tam in ensa, ut omnem gratiam angelorum & hominum collectivè sumptam excedat? *ibid.*
 §. I. Quibusdam præmissis prima difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Duo corollaria notatu digna, 560.
 §. III. Aliæ difficultates expeditur, *ibid.*
 §. IV.

INDEX DISPUTATIONVM

§. IV. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>	§. II. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>
§. V. Duo corollaria notatu digna, 561	<i>Art. II.</i> An intellectus Christi humanus, increata Dei intellectione potuerit intelligere? 582
<i>Art. III.</i> Vtrum gratia habitualis Christi, de potentia eius absoluta, augere possit? 563	§. I. Conclusio negativa statuitur, <i>ibid.</i>
§. I. Conclusio affirmativa statuitur, <i>ibid.</i>	§. II. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>	<i>Diff. XVI.</i> De scientia beata animæ Christi, 594
<i>Diff. XIV.</i> De Gratia Christi capitali, 565.	<i>Art. I.</i> An Christus, dum esset viator & in terris degens, scientiam beatam habuerit, illamque à primo conceptionis instanti receperit? <i>ibid.</i>
<i>Art. I.</i> Vtrum Christus sit homo sic caput Ecclesiæ? <i>ibid.</i>	§. I. Vtraque difficultas duplici conclusione resolvitur, <i>ibid.</i>
<i>Art. II.</i> Vtrum Christus sit actu caput hominum viatorum, in statu peccati vel infidelitatis existentium? 566	§. II. Objectiones solvuntur, 585
§. I. Vtraque difficultas resolvitur, <i>ibid.</i>	§. III. Corollarium notatu dignum, 586.
§. II. Solvuntur objectiones, 567	<i>Art. II.</i> Vtrum anima Christi per scientiam omnes creaturas posibles in essentia divina cognoscat? 587
§. III. Corollarium notatu dignum, 569.	§. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, & conclusio negativa statuitur, <i>ibid.</i>
<i>Art. III.</i> An Christus sit homo, non solum hominum, sed etiam Angelorum caput dici possit? <i>ibid.</i>	§. II. Solvuntur objectiones, 588
§. I. Conclusio affirmativa statuitur, <i>ibid.</i>	<i>Art. I. I.</i> An beata Christi scientia, ad omnia præsentia, præterita, & futura se extendat? 590
§. II. Solvuntur objectiones, 571	§. I. Relatis sententiis conclusio affirmativa statuitur, <i>ibid.</i>
§. III. Duo corollaria notatu digna, 572.	§. II. Corollaria notatu digna, 591
<i>Art. IV.</i> An Christus ut homo, ita sit caput Angelorum, quod ipsis gratiam & gloriam, etiam essentialem, meruerit? <i>ibid.</i>	§. III. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>
§. I. Secunda sententia ut verior & probabilior eligitur, & ex scriptura probatur, 573	<i>Diff. XVI. I.</i> De scientia infusa animæ Christi, 593
§. II. Testimonia Divi Thomæ, <i>ibid.</i>	<i>Art. I.</i> An & quotuplex scientia per se infusa in Christo admittenda sit? <i>ibid.</i>
§. III. Eadem veritas ratione suadetur, 574.	§. I. Vtraque difficultas duplici conclusione resolvitur, <i>ibid.</i>
§. IV. Solvuntur objectiones ex testimonio Scripturæ & SS. Patrum, 575.	§. II. Solvuntur objectiones, 595
§. V. Diluuntur argumenta ex ratione perita, 577	§. III. Corollarium præcedentis doctrinæ, 597
§. VI. Corollarium præcedentis doctrinæ, 578	<i>Art. II.</i> An omnia objecta naturalia, ab anima Christi per scientiam infusam supernaturalem, distinctè & in particulari cognita fuerint? <i>ibid.</i>
<i>Art. V.</i> Per quam gratiam Christus in ratione capitis Ecclesiæ constituatur? <i>ibid.</i>	§. I. Conclusio affirmativa statuitur, & probatur, <i>ibid.</i>
§. I. Duplici conclusione vera sententia statuitur, <i>ibid.</i>	§. II. Solvuntur objectiones, 598
§. II. Solvuntur objectiones, 579	<i>Art. III.</i> Vtrum anima Christi domini, per scientiam supernaturalem infusam, entia seu dona supernaturalia creata, quidditative & comprehensive cognoscat? 596
<i>Diff. XV.</i> De scientia Christi in communibus, 580	§. I. Hæc sententia ut verior eligitur, & duplici conclusione stabilitur, <i>ibid.</i>
<i>Art. I.</i> Vtrum in intellectu creato Christi fuerit aliqua intellectio creata, vel tantum per intellectiorem increatam & divinam intellexerit? <i>ibid.</i>	§. II. Solvuntur objectiones, 600
§. I. Vera sententia, fuisse in Christo intellectiorem creatam, statuitur, & multipliciter suadetur, 581	<i>Art. IV.</i> Vtrum anima Christi per scientiam infusam supernaturalem, cogitationes cordium occultas, & futura contingentia cognoverit? 603

§. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 604
Art. V. Quomodo anima Christi, per
 scientiam supernaturalem infusam,
 futura contingentia cognoscat? 607
 §. I. Rejiciuntur tres primi modi dicen-
 di, & quartus statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 606
 §. III. Solvuntur alia argumenta contra
 quartam conclusionem fieri solita, *ibid.*
 §. IV. Resolvitur breviter dubitatio in-
 cidens, num scilicet cognitio quā ani-
 ma Christi per scientiam infusam fu-
 tura contingentia contemplatur, di-
 cenda sit intuitiva, vel abstractiva? 608
 §. V. Corollaria præcedentis doctrinæ,
 609.
Art. VI. Vtrum Christi anima per scien-
 tiam inditam cognoverit omnes crea-
 turas possibiles? *ibid.*
Art. VII. Vtrum Christi anima per scien-
 tiam infusam evidenter cognoverit
 mysterium Trinitatis, quoad an est? 611
 §. I. Vera sententia statuitur & probatur,
ibid.
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 §. III. Corollaria præcedentis doctrinæ,
 613.
Disp. XVIII. De scientia Christi acquisi-
 ta, 614
Art. I. Vtrum præter scientiam beatam,
 & infusam, constituenda sit in anima
 Christi Domini scientia per se acqui-
 sibilis? *ibid.*
 §. I. Quibusdam præmissis conclusio af-
 firmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 615
Art. II. An Christus scientias per se ac-
 quisibiles propriis actibus sibi compa-
 raverit, vel eas à Deo per infusionem
 receperit? 616
 §. I. Hæc sententia ut probabilior eligi-
 tur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 617
 §. III. Corollarium notatu dignum, 619
Disp. XIX. De potentia animæ Christi,
 620.
Art. I. Varii errores circa potentiam
 Christi referuntur ac refelluntur, *ibid.*
Art. II. An humanitas Christi, seu Chri-
 stus ut homo, instrumentaliter physi-
 cè, vel solum moraliter, ad productio-
 nem gratiæ, & miraculorum, aliorum-
 que effectuum supernaturalium con-
 currat? 621
 §. I. Vera sententia sequentibus conclu-
 sionibus statuitur, 622
 §. II. Solvuntur objectiones, 623
 §. III. Corollarium notatu dignum, 626
Disp. XX. De impeccabilitate Chri-

sti, 627
Art. I. An Christus de potentia absoluta
 peccare potuerit? 628
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur
 sententiæ, *ibid.*
 §. II. Prima conclusio statuitur, & autho-
 ritate SS. Patrum firmatur, 629
 §. III. Prima ratio fundamentalis nostræ
 conclusionis exponitur, 630
 §. IV. Alia ratione probatur nostra con-
 conclusio, 631
 §. V. Alia rationes breviter exponuntur,
 632.
 §. VI. Statuitur secunda conclusio, &
 Christi humanitatem nec in sensu di-
 viso potuisse peccare, breviter tuade-
 tur, 633
 §. VII. Solvuntur objectiones, 634
 §. VIII. Solvuntur alia argumenta con-
 tra secundam conclusionem fieri soli-
 ta, 630
 §. IX. Corollaria præcedentis doctrinæ,
 635.
Art. II. An Christus fuerit vel potuerit
 esse fomes peccati? 639
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur
 sententiæ, & vera eligitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 641
 §. III. Corollarium notatu dignum, 644
Disp. XXI. De merito Christi, *ibid.*
Art. I. An & quando Christus meruerit
ibid.
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur
 sententiæ, *ibid.*
 §. II. Statuitur prima conclusio, & osten-
 ditur Christus verè & propriè me-
 ruisse, 645
 §. III. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 §. IV. Alia difficultas resolvitur, & quo
 tempore Christus meruerit, quatuor
 sequentibus conclusionibus declara-
 tur, 646
 §. V. Solvuntur objectiones, 647
 §. VI. Corollarium notatu dignum, 649
Art. II. An Christus per actum charitatis
 quo Deum diligebat, meruerit? *ibid.*
 §. I. Proponitur ratio dubitandi, & refe-
 runtur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Rejiciuntur tres primæ sententiæ,
 & quarta statuitur, 650
Art. III. Vtrum Christus meruerit ad-
 implendo præceptum Patris de sub-
 eunda morte pro salute generis huma-
 ni? 652
 §. I. Varii modi dicendi, seu conciliandi
 libertatem Christi cum ejus impecca-
 bilitate, referuntur ac refelluntur, *ib.*
 §. II. Refellitur alius dicend. modus, qui
 apud Recentiores communis est, 654
 §. III. Traditur verus modus dicendi,
 & con-

INDEX DISP. & ART.

- & conciliandi libertatem Christicum
ejus impeccabilitate, 656
- §. IV. Solvuntur objectiones, 658
- Art. IV. An operationes Christi Domini fuerint valoris meritorii simpliciter infiniti? 661
- §. I. Quibusdam pramissis referuntur sententia, ibid.
- §. II. Conclusio affirmativa statuitur, ib.
- §. III. Solvuntur objectiones, 663
- Art. V. An Christus sibi meruerit gratiam habitualement, & gloriam essentialem animae, vel saltem mereri potuerit, tamen illas à primo instanti suae conceptionis habuerit? 664
- §. I. Quibusdam pramissis referuntur sententia, ibid.
- §. II. Statuitur prima conclusio, & ostenditur Christum, nec gratiam habitualement, nec gloriam essentialem animae, de facto meruisse, 665
- §. III. Solvuntur objectiones, ibid.
- §. IV. Alia difficultas resolvitur, 667
- Art. VI. An Christus gloriam sui corporis, sui que nominis exaltationem sibi meruerit? 668
- §. I. Error Calvini refertur, & variis scripturae testimoniis, nec non ratione D. Thomae refellitur, ibid.
- §. II. Solvuntur objectiones, 669
- §. III. Corollaria praecedentis doctrinae, 670.
- Art. VII. An Christus omnes effectus praedestinationis nobis meruerit? 671
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, ibid.
- §. II. Solvuntur objectiones, 672
- §. III. Corollaria praecedentis doctrinae, 673
- Disp. XXII. De servitute, oratione, & sacerdotio Christi, 674
- Art. I. An Christus ut homo, sit verè & propriè servus Dei? ibid.
- §. I. Inspeci conclusionis difficultas proposita resolvitur, ibid.
- §. II. Solvuntur objectiones, 676
- Art. II. An Christus, ut homo, in hac vita mortali, verè & propriè oraverit, & etiam nunc oret in coelo? 678
- §. I. Duplici conclusionem utraque difficultas breviter resolvitur, ibid.
- §. II. Solvuntur objectiones, 679
- Art. III. An Christus ut homo sit verè & propriè Sacerdos? ibid.
- Art. IV. An Christus potestatem regiam, non solum spiritualement, sed etiam temporalem, habuerit? 682
- Disp. XXIII. De adoptione Christi, 683.
- Art. I. An Christus, in quantum homo, sit filius adoptivus Dei? ibid.
- §. I. Referuntur sententia, & praemittuntur aliqua ad resolutionem quaestionis necessaria, ibid.
- §. II. Conclusio negativa statuitur, & auctoritate Concilii Francofordiensis fulcitur, 684
- §. III. Eadem veritas duplici ratione suadet, 685
- §. IV. Aliae objectiones solvuntur, 687
- Art. II. An Christus, in quantum homo, sit formaliter filius Dei naturalis? 688
- §. I. Duplici conclusionem proposita difficultas resolvitur, 689
- §. II. Solvuntur objectiones, 690
- §. III. Duo corollaria notatu digna, 691
- Disp. XXIV. De praedestinatione Christi, ibid.
- Art. I. Quisnam sit terminus primarius & principalis praedestinationis Christi? 692.
- §. I. Tribus conclusionibus difficultas proposita resolvitur, ibid.
- §. II. Difficile argumentum proponitur, & variae solutiones referuntur, ac refelluntur, 693
- §. III. Vera solutio traditur, & instantiae quae contra illam fieri possent diluuntur, 695
- Art. II. Quot modis praedestinatio Christi sit causa nostrae praedestinationis? 697.
- Art. III. An Christus meruerit praedestinationem nostram, ut est comparativa, & electio unius praeter alios? 698
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, ibid.
- §. II. Solvuntur objectiones, ibid.